

влекли жени и дѣца по Чирпанското шосе, а нѣкои по Карабунарското. Сѫщо и войската се отправила къмъ Карабунаръ, за гдѣто били покарани и събраните въ женския лагеръ българки, тѣй щото въ града никой неостаналъ, освѣнъ скрититѣ по тавани, изби, нуждници, кюпове и по разни дупки нѣколичина българе, които на 23-и сутренъта единъ по единъ почнали да излизатъ. Свящ. Стайо, Генчо Кирчовъ и други мноzина изъ кладенците се измъжнали; свещ. Русе, Коле Боевъ, Димо, Дончо, жени и дѣца отъ горѣщите изби се избавили; Хр. Р. Джангжровъ и онѣзи които се слагали между мѣрвите трупове, отъ вонята имъ поогджихали и, като се събрали около 300 д. отъ всички тѣ махали, натоварили 7 магаренца съ хлѣбъ, вино, ракия, потеглили за Мжгишкій мънастиръ, който билъ пъленъ съ бѣженци. При тръгването имъ изъ града, намѣрили на улицата 8-годишното дѣте Стефанъ Ганевъ и взели го съ сѣ. Майка му осавила въ него златенъ пръстенъ, елмази, паръ и казала му, койго го намѣри, съ тѣхъ да го отгледа. Дѣтето било заведено въ Мжгишъ и предадено на майка му. А пакъ Таша Момчева, която еднакво милѣяла за дѣтето ся и паригѣ, въ трудно положение била поставена. Тя имала едно 3—4 годишно дѣте, на име Жельо и доста тяжъкъ товаръ отъ бѣли парици. Щогато потеглила да избѣгне изъ града, намѣнала дѣтето и паритѣ, обаче, дѣтетъ не се носили. Дѣтето мило, не ѹ се оставя, нѣ и паритѣ мили. Най-послѣ рѣшила да остави дѣтето, понеже като млада, съ дѣтето иѣла да се сдобие, нѣ паритѣ мжечно се печелили. Тя оставила дѣтето на улицата, на рѣбила се съ паригѣ, тръгнала и дѣтето почнало да вѣка: „мамо! мамо! вземи мое, гдѣ ме оставихъ“. Тана се повръща, взема и него въ рѣцѣ, товара тяжъкъ, не се върви, оставя паритѣ, нѣ умѣть ѹ въ тѣхъ. Пакъ се повръща . . . а хората около нея крачатъ напрѣдъ, бѣгатъ и никой не обръща внимание на паритѣ ѹ.

На 23-и Юлий Димо се завръщалъ съ двама другари въ града, заровилъ убитите си братя Стояна и Русе, майка си Злата, зета си Михаила Трафоновъ и пакъ заминжли за Мжгишъ.

На 1-и Авг. се завръщалъ въ града и свещ. Стайо да прибере дѣщера си Мина която билъ родила. Тогава тѣ на мѣртвъ здрави кѫща само по крайца а а въ с едата на града и чаршията исцѣло били изгорѣли. Улиците, кѫщата и избите били пълни съ мързви тѣла, нѣкои раздръпани отъ кучетата и